

חנן נטר:

„ויטמין סי, כמו אלוהים, עוזר למי שמאמין בו!“

אחרי חנוכה – זה בדיוק הזמן שבו מגיעות אלינו, או יותר נכון לילדינו הקטנים, כל הנזלות, ההשתעלויות, דלקות-הגרון ושאר צרות של חורף. חשבתי שאולי מדע-הרפואה, היודע כבר להשתיל לבבות, כליות וכבד, המציא משהו גם נגד נזלת. פניתי אל רופא-הילדים הד"ר חנן נטר, ושאלתי אם יש חדש בשטח זה.

לצער לי לא. עוד לא המציאו דרך למנוע הופעת מחלות נגיף, פיות, וגם אם ממציאים משהו נגד נגיף אחד, מי ערב לך שלא תידבק במשהו שיביאו שאר ה-150-160 הנגיפים הקיימים?

● אז למה אנחנו לא מצוננים כל השנה, אלא בעיר קר בחורף?

יש סוג של וירוסים, החיים הרבה יותר טוב בחורף, כי הם אוהבים קור ורטיבות. אבל לא רק זאת הסיבה לכך שכולם מצוננים בחורף. הסיבה העיקרית היא שבחורף אנחנו נמצאים

רפואה

במקומות סגורים וצפופים. ילד המשתעל בקיץ, משתעל בחצר, או בחדר שישי לו רלת פתוחה. ילד המשתעל בחורף, משתעל בחדר צפוף וסגור, וברוק של השיעול שלו הוא מסוגל להדביק חצי מחבריו הקטנים.

● **אולי מסני שהנזלת אינה מחלה קשה, המדענים משזמי לא מחששים לה פיתרונות? הרי קשה להאמין שכבר משתילים לב ולא מצאו תרופה לנזלת?**

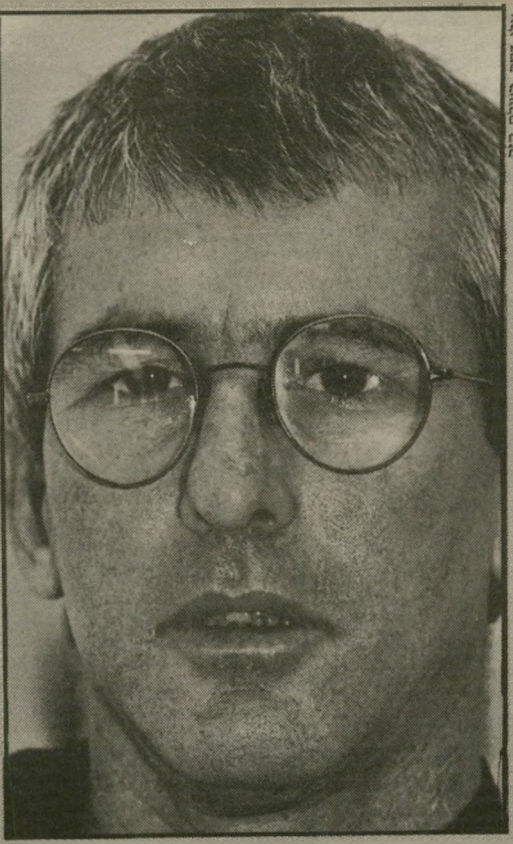
זה נכון שהמחלה אינה מסוכנת, אבל מבחינה כלכלית היא מאוד כדאי למצוא לה תרופת-מנע. אני לא יודע את המיספרים המדויקים של ימי-העבודה שהאנושות מפסידה בגלל המחלה הזאת, אבל אני יודע שזה מיספר שקשה לכתוב אותו.

● **אומרים עכשיו שוויטמין סי הוא חשוב מאוד, ויכול למנוע הצטננויות בחורף. זה נכון?**

אני שמח על השאלה הזאת. סיפור הוויטמין סי הוכח כ-כובע-מייסה". נכון יותר לומר שהוא כמו אלוהים. מי שמאמין בו, זה יכול לעזור לו. אבל הוכחות שהוא עוזר – אין.

● **יש לך איזה טיפס לאמא צעירה, העומדת לפני עונת הנזלת-שיעול-כאב גרון?**

לאת להתרגש. המחלה אמנם מציקה, אבל היא קצרה והיא עוברת. יחד עם זה צריך לשים לב לשינויים חדים בילד, חום גבוה במיוחד, התנהגות שונה, כאבים חזקים. במקרים כאלה יש לגשת לרופא. אבל אם הילד רק מנוזל, התרופה הכי טובה היא פשוט לנגב לו האף ברכות. (דניאלה שמי)

מושיק:

„זה או קטנוניות או סחטנות מצד רבין!“

שרהביטחון יצחק רבין, שהיה חתום במשך שנים ארוכות על העיתון דבר, הודיע שהוא מבטל את החתימה על העיתון. הגורם לכעסו של שרהביטחון הוא קריקטורה של הקריקטוריסט מושיק, שהופיעה בדבר בסוף החודש שעבר.

שאלתי את מושיק, האחראי הישיר, מה הוא חושב על העניין.

במיקרה הטוב זאת קטנוניות מצד שרהביטחון. במיקרה הרע זו סחטנות, וניסיון להפעיל לחץ על מערכת דבר. שני הרברים לא מקובלים עלי. איש כמו רבין, שגדל בתוך מיפלת-העבודה, אשר על דיגלה חרוט תופשיה-ביטוי, היה צריך להיות די גדול-רוח כדי לדעת לקבל ביקורת, גם אם היא לא-סימפטית או כואבת.

● **זה לא דבר של יומיום, ששר בממשלה מבטל מניו על עיתון וגם נתן לזה סומבי. איך הגיבה העורכת שלך, חנה זמר?**

חנה נתנה לי גיבוי לאורך כל הדרך. מישהו כתב באיזה עיתון שחנה סירבה לפרסם את הקריקטורה הזאת, ושאני אימתי לפרסם אותה בעיתון אחר. הוא פשוט מצץ את זה מהאצבע. לא היו דברים מעולם. לא אכחיש שלפעמים יש ויכוחים על דברים שאני עושה,

עיתונות

ויש הערות ויש בקשות לשנות, אבל בסופו של דבר אין לי טענות כלפי חנה זמר, היודעת לתת גיבוי.

● **היום, בדעיבה, אתה מצטער על הקריקטורה הדספצימית הזאת?**

לא. אני חושב שאם מישהו רוצה להשיג שקט תעשייתי בעיתון, כדאי שבריוע המועד לקריקטורה ישים כל פעם אקוורל יפה. קריקטורה היא קריקטורה ותפקידה להקציץ, לחדר ולהבליט דברים.

הקריקטורה של מושיק ב„דבר“ (29.11.1988)

אמנון לוי:

„אפשר לאמן כלב כמעט לכל דבר!“

אנשי אהמד ג'בריל טוענים שצה"ל הפעיל כלבים ממוכדים בפעולה האחרונה בלבנון. צה"ל אינו מאשר ואינו מכחיש. בטלוויזיה הלבנונית הוצגו שפנצים, ולידם כלב בשלבי-גיסיסה. תמונה איומה.

שאלתי את הוטרנר אמנון לוי האם בכלל אפשר לאמן כלב לחדור למקום שבו מעולם לא היה.

בעיקרון אפשר לאמן כלב כמעט לכל דבר. בדרך כלל מאמנים כלב לבוא אליך, אבל אם מאמנים אותו להישמע לך, או אין לך בעייה לשטות את הכלב בדמות הולכת, בחיה במרחק, או אפילו

חיות

להראות לו באצבע מקום רחוק ולהגיד לו „לך“ ● **איך אתה, בוטרנר, מרגיש לגבי הסיפור הזה, למיקרה שהוא אכן אמת?**

מובן שאני מרגיש רע מאוד, אבל אם יעמוד מולי אדם ויסביר לי שכלב כזה חסך חיי-אדם, לא כלייך יהיה לי מה להגיד לו. אם יגידו לי שבמקום לשלוח חוליה בת ארבעה אנשים למקום מסוכן אפשר לשלוח כלב – מי יעז להגיד לא?

● **ומה עם הסבל של הכלב – אתה חושב שכלב מסוגל להבין שהוא משמש מעין מתאבד?**

בפירוש לא. הכלב לא יסבול בכלל. אין לי פרטים, כמובן, על מה שהיה או מה שטוענים שהיה, אבל ברור לי שאם מישהו חשב על דבר כזה בכלל, הוא בוודאי אירגן את זה כך שהכלב מפעיל מנגנון-פיצוץ. כלומר, בדרכו להפעלת המנגנון לא מודע הכלב לכולם, ובשניה שהוא מודע הוא נעלם בפיצוץ. אבל כל זה סתם השערות. הסיכוי לקבל על הסיפור הזה איזה שהוא מידע שואף לאפס.

● **האם יש בארץ איזה חוקים בקשר לבעלי-חיים והפעלתם עליידי אדם?**

אם את מתכוונת לשאול אם יש בארץ חוק צער-בעלי-חיים, התשובה, לדאכונתי, היא לא. אין חוק כזה.

● **מדוע?**

עוד פישול של המערכת הווטרנרית בארץ. (דניאלה שמי)